

тъй тѣтнѧла, що-то кѫщи-ты ся люлѣли и прозорци-ти звѣн-
тѣли. Селяне-ти, колко-то да забравяли и Бога и чърквѫ-тѫ
прѣзъ цѣлѫ годинѫ, въ врѣмя-то на страшны-ты грѣмоте-
вици велегласно ся моляли на Бога и ся каяли отъ все
сърдце за грѣхове-ты си до тогава, доклѣ заминяла грѣмо-
тица-та, а послѣ си живѣли пакъ както и прѣди.

Отеднажъ съ страшно грѣмваніе ся трѣснѣло и уда-
рило на поповѣ-тѫ кѫщѣ, нѣ за добрѣ честь не ся запа-
лила, нито нѣкой ся поврѣдилъ. На другой-тъ день ся ви-
дѣло, какъ грѣмотевица-та была помазала всичкѣ-ть по-
крывъ. Оттова старый-тъ попъ толкова ся уплашилъ, що-то
слѣдъ нѣколко дни отъ страхъ и умрѣлъ.

Златарчяне мъмряли и натяквали на Правителство-то,
като думали: то е криво на всичкѣ-тѫ тѣжъ злочестинѫ, за-
що-то ако да не баше забраницо да ся пушка и звѣни, кога
гѣрми, това не бы стѫнжало. Прѣди отмахвахмы такъвѣ злѣ
случкѣ съ звѣненіе и пушканіе, а сега забранено! Истинѣ
първи-ти господаре не държатъ право вѣрѣ-тѫ и закона, за
това ны и постига такъва злочестина. Така си приказвали
Златарчяне.

Ала Боянъ имъ казалъ: какъ така вые безумно мы-
слите и приказвате? Правителство-то не довѣче грѣмоте-
вицѣ-тѫ на поповѣ-тѫ кѫщѣ, пъ оная желѣзна яблѣка,
надъ кої-то е поставена вѣтърница-та да ся върти. Богъ е
отдѣлилъ на свѣткавицѣ-тѫ всякога да ся спушта на водѣ и
металъ, особно на шилясты металлы. Това Богъ е наря-
дилъ, а човѣкъ трѣбва да ся пази отъ грѣмотевицѣ-тѫ.
Грѣмотевица-та щомъ сполучи металъ, по кой-то може да
слѣзе до земѣ-тѫ, тя вече не е опасна.

Послѣ това Боянъ завель тыя по-първи селяни на
попово-то подаре (таванъ). Тамъ всички видѣли една мал-
ка расплавенѣ дупчицѣ прѣзъ желѣзни-тѫ яблѣкѣ, и какъ
грѣмотевица-та тѣрчала по подаре-то само на онѣж странѣ,
гдѣ-то было желѣзно, до дѣто най-сетнѣ не слетѣла долу
по жицѣ-тѫ, коя-то была опинята да ся дрънка звѣнче-то,
кога-то выкали попа ноцѣ за нуждѣ. Само оттова, че грѣ-
мотевица-та слѣзла до земѣ-тѫ по врѣвчицѣ-тѫ, кѫща-та
остала неповрѣдена, и това е, както назвали стари-ти селя-
не, грѣмотявица-та иѣ водили. А да не была желѣзна-та
жица, кѫща-та истинѣ бы ся запалила.